

**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio II. Notæ Historicæ circa convocationem & translationem
Conciliorum Generalium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

ex historia Concilii Lateranensis sub CALLIXTO II. habiti, quod *primum* Generale Lateranense vocatur, ubi fertur, Patres in Ecclesiâ convenire, CONC. TOM. X. p. 893.

Concilium *Trullanum* aliud præterâ nomen habet, aliudè quàm è loco quæsitum; nempè *Quini sextum*; deductum ex eo, quod supplevit ea, quæ deficiebant in Conciliis V. & VI. Canones pro utroque conficiendo. Unicum hoc Concilium duo habet nomina; imò posteriore Concilii *Trullani* nomen, pro mera qualificatione spectari potest, adjecta, ut ab aliis Conciliis distingueretur facilius.

Nulla est Urbs, in qua plura Concilia Generalia celebrata fuerint, quam Constantinopolis. Quinque enim sunt, comprehenso Concilio Trullano. In cæteris Urbibus, intrâ quas habita sunt Concilia Generalia, unicum illud est v. gr. Ephesi, Calcedones, Vienna, Florentiæ, Tridenti; vel ad summum duplex, ut Niceæ & Lugduni. Ecclesia Lateranensis cum Urbe Constantini convenit, in eo quod illis quinque Concilia Generalia celebrata fuerint.

Quoad *qualificationem*, vulgatissima est, *Sancta Synodus*, quod patet ex epistolis, quas Concilia scripsere, vel quæ ad Concilia scripta fuere. Nonnulla vocata fuerunt *Sacra*, qualia sunt Lateranense IV. & Pisanum; alia se *Sacrosancta* dixerunt, ut Constantiense, Basileense, Tridentinum. Cæteræ qualificationes, ut plurimum, propriæ sunt. Sic Concilium Nicænum dicitur *Magnum*, usumque est hoc nomine in epistolâ ad Episcopos Ægypti. CONCIL. TOM. II. p. 59.

Concilium *Constantinopolitanum I.* sæpe dicitur Concilium *CL. Patrum*, quod illi peculiare est, TOM. II. p. 454. *Expositio CL. Patrum*. Concilium Ephesinum sumpsit primum titulum, *Universale*, idque in sua definitione. Titulus hic sæpius occurrit in Concilio Calcedonensi & pluribus aliis. Concilium Constantiense primum est, quod se dixerit, *Synodus in Spiritu Sancto congregata*. . . Hæc illius verba secuta sunt Basileense & Tridentinum.

Qualificatio, *Concilium Ecclesiam Universalem representans*, reperitur primum in Concilio Pisano. CONCIL. TOM. XL. part. II. pag. 2126; eam usurpare Concilia Constantiense, & Basileense, nisi quod illud aliquando *Catholicam*, hoc nonnunquam *Militantem*, dicit.

SECTIO II.

Nota historica circa CONVOCATIONEM & TRANS- LATIONEM Conciliorum Generalium.

Circa *convocationem* Conciliorum Generalium, Orientalia multum ab Occidentalibus discrepant. Scilicet in eo, quod priora singula, ab Imperatoribus convocata fuerint, posteriora verò à Pontificibus, excepto Pisano, à Cardinalibus convocato. Facile probatur utrumque factum. Et quidem Imperator *Constantinus* in prima sua ad Synodum Nicænam Oratione, expressè dicit, se illam convocavisse, CONC. TOM. II. p. 26. D. E. Primum Concilium Constantinopolitanum in sua ad *Theodosium* Epistolâ, quâ ipsi gratias agit, rationemque gestorum à se reddit, declarat, se ipsius iussu congregatum fuisse, CONC. TOM. II. p. 945. Idem dicitur in Inscriptione Canonum ejus. Quædam tamen verba epistolæ ejusdem Concilii Constantinop. ad Concilium Romæ, sub *Damaso*, coactum, innuere videntur Concilium Constantinop. ab hoc Pontifice fuisse convocatum. *Nam Constantinopolim conveneramus mandato literarum superiore anno, à vestra Reverentiâ, post Concilium Aquileiense missarum, ad Dei amantissimum Imperatorem Theodosium.* Verum responderi potest 1. Epistolas, de quibus agitur, esse Concilii Romani, 2. *Theodosium* indè sumpsisse oc-

Tom. I.

casione convocandi Concilii Constantinopolitani.

In Concilio Ephesino multiplex occurrit probatio, illud ab Imp. *Theodosio & Valentiniano* coactum fuisse. 1. Illud in Exordio Concilii expressè dicitur, ex Decreto Religiosissimorum, & Christianissimorum Imperatorum, CONC. TOM. III. p. 445. Idem repetitur in principio uniuersusque actionis. Synodus idem dicit in sua ad *Celestinum* Pontificem Epistolâ, *piissimorum ac Christi amantium Imperatorum sanctionem*, p. 659. Denique plures sunt Epistolæ Concilii ad Præfatos Imperatores, in quarum Inscriptione dicitur, Concilium ex Majestatis eorum motu convocatum fuisse: nonnulla præterea sunt ad Concilium Epistolæ, quarum Inscriptio convocationem Imperialem commemorat. Adjice, in cap. 32. primæ partis hujus Concilii esse Epistolam *Cyclicam Theodosii* ad omnes Metropolitanos inscriptam, ferentemque, ut convenirent ad Concilium, & secum quamplurimos è Suffraganeis adducerent.

Curam, quam Concilium Ephesinum crebrò indicat, se ab Imperatoribus *Theodosio & Valentiniano* convocatum fuisse, imitata est Synodus Calcedonensis; namque, in principio singularum actionum, quæ sunt XV. numero, iussione Imp. *Valentiniani & Marciani*, à quibus convocata fuerat, expressam mentionem facit; similemque facit in Epistolarum Inscriptione, quâ ad eosdem Imperatores vel ad *Pulcheriam* Imperatricem scripsit.

S. LEO *Theodosium* rogat, ut Italia Concilium Universale largiatur, CONC. TOM. IV. p. 62. Sequuntur plura Imperatorum rescripta, quæ docent, ad eorum officium pertinere Conciliorum convocationem, ac translationem, à pag. 63. usque ad 75. unum ex iis pag. 66. inscribitur ad *Metropolitanos aliosque Prelatos*, jubetque eis, ut ad Concilium veniant cum Episcopis quamplurimis. Quod de quatuor priorum Conciliorum Generalium convocatione observatum fuit, confirmatur per Epistolam *Iustiniani* Imperatoris, ad Episcopos Constantinopoli ex ipsius iussu congregatos; ut enim convocationem hujus Concilii à se factam suorum Prædecessorum exemplo tueretur, refert, qua ratione Concilia præcedentia convocaverint.

In XVIII. singulis actionibus sexti Concilii Generalis, diserta existit probatio, illud ab Imperatore *Constantino Pogonato* fuisse convocatum: namque in earum Exordio legitur hæc formula, *ex iussione Imperatoris, vel per iussione Imperat.* Altera ejusdem facti probatio superest in Edicto Imperiali Actioni XVIII. inserto, cujus hæc sunt verba; *undè & hoc sacratissimum & universale convocantes sextum Concilium, utpote parile præcedentium Sanctorum quoque Conciliorum universalium, in medium deducere falsorum dogmatum, hoc est, novitatum, propositiones decrevimus.* CONC. TOM. VI.

Similis occurrit mentio in singulis Actionibus Conc. Nicæni II. *Septimi* Generalis; namque in septem prioribus leguntur hæc verba, *per divinam gratiam & ipsam sanctionem, eorumdem à Deo confirmatorum Imperatorum;* & in octava proinde scripto, *ipsorum præceptum est Patriarchæ, ut omnes Deo amabiles Episcopos adduceret ad conservandam divinitus novam Romam, Regiam ipsorum Urbem, quibus ille literis acceptis, mandatum Imperatoris exequeretur.* CONC. TOM. VII. p. 590.

Iis testimoniis adjice Epistolam Imperatoris, ad Pontificem *Adrianum*, in qua hunc invitât, ut ad Concilium conveniat.

Quamvis ii, qui Acta Concilii Generalis VIII. redederunt, in principio singularum Actionum neglexerint observare, illud ab Imp. *Rasilio & Constantino* fuisse convocatum, juxta exemplum eorum, qui præcedentium Conciliorum acta scripserunt; plures nihilominus suppetunt probationes, factum illud verum esse. Nam 1. in *Premio Act. I.* juxta Editionem mere Latinam, leguntur hæc verba. *Basilio*

G 3

silio . . . Imperatore, qui universalem Synodum congregans, ea quæ visa sunt Spiritui Sancto piè per-
egit.

2. Idem aliis verbis continetur eodem Proëmio Act. 1. juxta Editionem Græco-Latinam, *coactio enim generali Concilio, quod est Spiritui Sancto visum, piè executus est.* 3. Synodus ad Pontificem *Adrianum* scribens, sic loquitur circa convocationem: *quem supremus omnium Imperator Deus voluit hoc honore dignari, ut vestra prudentia, opera, judicio, Synodicisque Constitutionibus, hanc Magnam & Ecumenicam Synodum celebraret, atque ad finem tam illustre opus perduceret.* His præmissis facilis est responsio ad locum Epistolæ *ADRIANI ad Basilium*, quo nonnulli utuntur, ut probent, Pontificem convocavisse Concilium. Namque ex testimoniis supra relatis sequitur, Pontificis sensum esse, se monuisse, aut suavisse Imperatorem, ut Concilium convocaret.

Verùm, ut tollatur omnis dubitanda causa, sciendum est, Imperatorem deputavisse ad *NICOLAUM* Pontificem, consulturus eum, quid factio opus esset, ut remedium afferretur Ecclesiæ Constantinopolitanæ turbata schismate *Photii*, qui depositi, per suas Machinationes, *Ignatii* sedem occupaverat. Porro, *Nicolaus*, antequam respondere posset, mortuo, *Adrianum* Successorem ipsius responsum dedisse Imperatori; atque inter alia Concilia monuisse, ut Concilium ageret frequentissimum, cui Legati sedis Apostolica præderent. *Volumus ergo, per vestra pietatis industriam, illis numerosum celebrari Concilium, cui nostri quoque missi præidentes, & culpæ personarumque differentias liquido cognoscentes, juxta quod in mandatis acceperunt, singulorum libere discretionis exerceant.* CONC. TOM. VIII. p. 981. 982. 983.

Ex eadem Epistola discitur, Pontificem Romæ Concilium celebravisse, in quo *Photium* deposuerat, restitueratque *Ignatium*; missisque istius Synodi Actis ad Imperatorem, eum rogavisse, ut ea recipienda & subscribenda curaret à Concilio, quod convocaturus erat. *Insuper exhortamur & salubri suadere studio procuramus, ut Imperatorie Instantiæ vestræ anisui, sententiarum Capitula, quæ synodicè in Ecclesia Dei, ubi Sanctum Corpus Apostolorum Petri Principis requiescit, pro abolendis profanis Conciliis Constantinopoli à Photio, tam adversus sedis Apostolicæ reverentiam, quam contra Fratris & Communi mei Ignatii Pontificum, congregatis, communi consonantia promulgavimus apud vos in Synodo cunctorum subscriptione roborentur.* Verisimile est Concilium Generale VIII. de iis Actis loqui, in sua ad *Adrianum* Epistola, atque indicare his verbis supra relatis, *Synodicisque Constitutionibus.* Jam probavimus, Imperatores convocavisse octo priora Concilia Generalia; superest, ut ostendamus, sequentia à Pontificibus coacta fuisse: sed prius observandum est, quòd cum factum prius à quibusdam Ultramontanis imperitioribus controvertatur, illud sedulo probare coactus sum; sed nemine dubitante, quin Concilia Generalia, in Occidente habita, à Pontificibus congregata sint, id diligentius probare supervacaneum foret. Loca igitur, unde id præstari possit, indicare sufficiet.

1. Epistola *Alexandri III.* ad Episcopos Etruriæ, qua eis præcipit, ut conveniant ad *Tertium* Concilium Lateranense, habitum Ann. 1179. CONCIL. TOM. X. p. 1506. Probabile est, Epistolas similes ad aliarum Provinciarum Episcopos fuisse transmissas.

2. Epistola Cyclica ab *Innocentio III.* missa ad omnes Patriarchas, Metropolitanos, Episcopos, Abbates & Superiores Generales Ordinum omnesque Principes, ut eos convocaret ad *Quartum* Concilium Lateranense, habitum An. 1215. CONCIL. TOM. XI. part. I. p. 119-131.

3. Epistola *Innocentii IV.* ad Archiepiscopum Senonensem, ad Capitulum ejusdem Urbis, ad Regem

Galliæ, ad Episcopum Ostiensem, ut eos convocaret ad *Primum* Concilium Lugdunense An. 1245. credibile est, similes Epistolas ad alios Metropolitanos, Capitula, Reges, & Cardinales directas fuisse. p. 636. & 37.

4. Epistola *Gregorii X.* ad omnes Prælatos Provincia Hierosolimitanæ, ad *Josephum*, Patriarcham Græcorum, Prælatosque ipsi subjectos, ut eos ad *Secundum* Lugdunense convocaret, & ad Imperatorem *Michaëlem Paleologum*, ut eum de convocatione hujus Concilii certum faceret, invitaretque, ut conveniret, sive ipse, sive per Legatos p. 939. 49.

5. Epistola circulares ad convocationem Concilii Viennensis à *Clemente V.* scriptæ, ad omnes Principes supremos ad omnes Metropolitanos omnesque Abbates, CONCIL. TOM. XI. p. 2. p. 1539. ad 56.

Quantum ad Concilia sequentia attinet, existunt Diplomata, seu Bullæ convocatoriæ, ad omnes jus conveniendi habentes inscriptæ. Bulla convocationis Concilii Constantiensis reperitur TOM. XII. CONCIL. p. 11. Actis Concilii Basileensis præfixæ sunt Epistolæ *Martini V.* & *Eugenii IV.* ad *Julianum* Cardinalem S. Angeli ferentes, ut Concilio Basileensi cum Legati qualitate adfuit, docentesque, Synodum utriusque Pontificis autoritate convocaram fuisse, CONCIL. TOM. XII. p. 467 ad 470.

Reliquæ Bullæ convocatoriæ suo singula Concilio præfiguntur in *Tom. sequent.* Perinde est de Bullis Translatoriis, & Resumptoriis, quæ sunt in principio Actorum subsequentiū circa translationem, aut resumptionem. Itaque, cum Concilium Basileense ad Ferrariam à Basilea translatum fuerit, ideo quòd Græci, quorum reconciliandorum causa Synodus habebatur ex parte, Græci, inquam, Basileam convenire noluerint, eque Ferraria ad Florentiam, ob pestem, denuo translatum sit, Bullæ Translationis reperiuntur TOM. XIII. in fronte Actorum Ferrariensium, ac Florentinorum. Perinde est de Bullis translationis, & resumptionis Concilii Tridentini, quæ sunt in TOM. XIV. Agendo de Conciliorum Generalium convocatione, in Occidente habitorum, non abs re fuerit tractare quæstionem: An convocata illa fuerint absque consensu Principum. Difficultatis Caput & fons est, quòd Epistolæ Circulares ad Principes circa eorum convocationem missæ, vel communem habent formam, cum iis, quæ ad Metropolitanos, Patriarchas, Abbates &c. inscribuntur. Porro, in his consensibus eorum, ad quos scribitur, minime postulatur, (ut patet ex Epistolis circa Concil. *Lateran. IV.*) namque Epistola ad Prælatos eadem est, ac quæ ad Principes, CONCIL. TOM. XI. part. I. p. 119. ad 131. vel aliis verbis concipiuntur, quorum tamen nullum significat, consensum Principum requisitum fuisse, ad convocationem Conciliorum Generalium Occidentalium.

Nihilominus credibile est, hæc Concilia nusquam fuisse convocata, præter consensum Principum, iis exceptis, quæ adversus ipsos habenda erant; quale est Concilium Lugdunense I. adversus *Fridericum* Imperatorem: sunt enim plures Bullæ convocatoriæ, quæ insinuent, convocationem fieri ex Principum beneplacito. V. gr. in Bulla Indictionis Concilii Tridentini, *PAULUS III.* expresse dicit, se consuluisse Principes, & nominatim Imperatorem & Regem Galliæ. In Bulla resumptionis ejusdem Concilii, *JULIUS III.* sperare se dicit, *per Dei gratiam ac benignitatem, futurum, ut Reges omnes ac Principes Christiani, suis in hac re votis annuant, faveant, atque assistant.* Denique *PIUS IV.* in Bulla celebrationis Concilii Tridentini, dicit, se Principes de consilio suo certiores fecisse. Præterea, Concilium Constantiense mentionem facit expressam consensibus Regis Romanorum. In translatione Concilii à Basilea ad Ferrariam, Pontifex Imperatori *Joanni Paleologo* tantum indulgit, ut eam ejus voto annuerit.

Aliundè

Aliudè ratio atque æquitas postulant, ut Concilia Generalia non convocentur absque Principum consensu: nisi enim convocatio sibi placuerit, impediunt, quominus Episcopi ditionis suæ ad ea conveniant: unde fiet, ut Concilia non sint Generalia, posito quòd celebrentur, non obstante contrariâ aliquot Principum voluntate.

Alia moveri posset Quæstio circa eandem convocationem Conciliorum Generalium, scilicet, an alii, præterquam Pontifices Imperatoresque, Concilia Generalia convocaverint? Respondemus autem, id factum non esse, nisi in duobus Conciliis *Pisanis*, quorum unum pro legitimo habetur, & convocatum fuit 1409. durante Schismate *Benedicti XIII.* & *GREGORII XII.* per Cardinales *Benedicto* adherentes, apud Portum *Liburnum* congregatos, cum quatuor Cardinalibus alterius obedientiæ, ex consensu ejus Pontificis. Alterum Pseudo-Concilium ab omnibus dicitur, & convocatum fuit an. 1511. per aliquot Cardinales sub Pontifice legitimo.

SECTIO III.

Nota Historica circa causas convocationis Conciliorum Generalium.

HÆ causæ vel in genere, vel in specie considerari possunt. Causæ Generales sunt eæ omnes, ob quas Concilia Generalia possunt convocari, & tales sunt. 1°. Omnes controversiæ circa fidem aut mores, in quarum definitione dissident Ecclesiæ particulares; vel personæ, quarum interest, Ecclesiarum particularium iudicium respuant. 2°. Schisma generale, quod Ecclesiam universam in plures partes ampliores dirimit, ut accidit, cum plures existunt Papæ, quorum singuli magnam copiam factorum habent. 3°. Schisma particulare, quod Ecclesiam particularem insigniorem dividit, ut fit, cum plures sint Patriarchæ, in eadem Ecclesia Patriarchali; vel quod duas Ecclesias insignes dividit, ita ut inferior superiorem agnoscere recuset, ut factum est in divisione Græcorum à Latinis. 4°. Corruptio morum, vel generalis, ratione diffusionis per omnes Ecclesias, vel capitalis, ratione fomitis ejus primam Ecclesiam occupantis.

Causæ speciales convocationis Conciliorum Generalium eæ sunt, quæ singulis Conciliis Generalibus occasionem præberunt; has nobis evolvendas hic proponimus, ideò quòd solæ sint, quæ observationem mereantur, ob sui singularitatem.

Notum est omnibus, primum Concilium Nicænum convocatum fuisse, ut finem imponeret duabus controversiis, alii principali circa Divinitatem, seu consubstantialitatem Filii, alii minus gravi circa tempus celebrandi Paschatis. Cum utraque pacem turbaret, credibile est, Imperatorem Constantinum, dum Patres ad pacem hortatur, dicitque se ipse gratia eos convocavisse; intendisse definitionem utriusque controversiæ, velut medium efficacem ad restituendam pacem, CONC. TOM. II. p. 26. sed, cum quæstio circa Pascha levis sit, præ quæstione circa Divinitatem Filii, *Eustathius* loquendo de causis convocationis Synodi Nicænae, hanc postremam solum attingit, CONC. TOM. II. p. 28. *Arius orationis est causa & conventus*; Symbolum confectum fuit ad decisionem hujus quæstionis, eaque continetur in verbo, *Consubstantialitatem*.

Alterius quæstionis definitio per Concilium Nicænum, commemoratur in Epistola *Constantini* ad Episcopos, qui Concilio non interfuerant, recenseturque inter media, quorum ope Concilium Ecclesiæ pacem restituit, CONC. TOM. II. p. 262. Quamvis Concilium Nicænum circa mores ac disciplinam multa, eaque magni momenti, Canonibus suis ordinaverit, non arbitramur, illud ejusmodi Constitutionum gratiâ

speciatim fuisse congregatum, sed credibile est eas, propter occasionem, factas fuisse. Spectant eæ promotionem Eunuchorum, Neophitorum, & eorum, qui peccasse lethaliè ante Ordinationem comperuntur; Jurisdictionem Patriarchæ Alexandrini, honores Episcopo Hierosolimitano debitos, reditum Clericorum Novatianorum ad Ecclesiam, & ipsorum locum seu gradum in Ecclesiâ; translationem, seu non residentiam; Communionem Sacerdotum, per manum Diaconorum; usuram Clericorum; consuetudinem orandi flexis genibus in Paschate; cæterisque Dominicis per annum, & tempore Paschali.

In Actis Concilii Constantinopolitani I. nullum est Instrumentum, quod ferat nominatum, quibus de causis id convocatum fuerit; sed plura sunt, ex quibus id elici possit, ideò quòd doceant, quid gesserit Synodus. Credibile autem est, eam fuisse convocatum, propter res præcipuas, quas gessit. Talis est 1. Epistola, quam scripsit ad *Theodosium* Imperatorem, ut rationem rerum à se gestarum redderet, & in quâ dicit, se fidem Nicænam confirmavisse, & damnasse hæreses, quæ contra ipsam emerferant. Talis est 2. *Canon I.* in quo mentionem expressam aliquot ex iis hæresibus faciens, eis annumerat opinionem semi-Arianorum, seu Spiritus Sancti adversariorum. Tale est 3. Symbolum, quod confecit, in quo Nicæno adjicit multa, circa Spiritum Sanctum, ut ejus Divinitatem astrueret. *Dominum & vivificantem ex Patre procedentem, & cum Patre & Filio adorandum & conglorificandum.* Si Spiritus Sanctus Dominus est, vitæque author; si procedit à Patre; si honore Patri, Filioque debito dignus sit; certè Deus est, perindè ac Pater & Filius. Talis est denique Epistola, quam scripsit ad Concilium Romæ sub *Damaso* habitum, in quâ dicit, se assertivè Unitatem essentiæ, substantiæ, cum æqualitate Personarum Sanctissimæ Trinitatis, contrariasque hæreses damnasse; tum mentionem expressam facit hæreseos eorum, qui Spiritum Sanctum aggrediuntur, quæ Concilio Nicæno posterior est.

Facile esset hinc multa congerere testimonia ex Actis Concilii *Ephesini* petita, è quibus elicitur quamnam fuerit causa convocationis ejus; pauca enim sunt Instrumenta, quæ id præstare nequeant. Sed id supervacuum foret, ideoquè cum unum expressum reperitur in Epistola, quâ Concilium Imperatorem certiore facit de Sententiâ depositionis, quam contra Nestorium tulerat, idque sufficiat, testimonium illud solum referetur. Ex eo discimus, Imperatorem cernentem, Ecclesiam turbari ob errores Nestorii, qui docebat, duas esse in Christo Personas, Divinam, & Humanam, & sic Filium Dei non esse Hominem, neque Hominem esse Filium Dei, & proindè falsum esse quòd Deus è Spiritu Sancto conceptus sit in Virginis sinu, natus sit in tempore, biberit & comederit, passus sit crucifixus & sepultus, resurrexerit atque in Cælum ascenderit; Imperatorem, inquam, volentem Ecclesiæ pacem restituere, convocavisse Concilium Generale *Ephesi*, Nestorioque tribus vicibus citato, & contumaciter absente, juxta fidem Nicænam discussam fuisse condemnationem, quam *Cyrillus*, Alexandrinus Antistes, adversus doctrinam præfatam tulerat, consentaneamque inventam fuisse ac probatam, depositionemque adversus Nestorium latam, CONCIL. TOM. III. p. 567. ad 571.

De causa convocationis Concilii *Calcedonensis*, sit sermo in Epistola *S. Leonis*, ad hoc Concilium; ibi enim dicitur impietatem, à Concilio *Ephesino* damnatam nullatenus juvari per condemnationem, quam Synodus *Calcedonensis* latura est, contra impietatem *Eutichis*: quia utraque paritèr damnabilis est. Indè enim sequitur, Concilium *Calcedonense* convocatum fuisse contra *Eutichem*. CONC. TOM. IV. p. 71.

Idem cernitur in Epistola Imperatorum *Valentiniani & Marciani*, qua Concilium transferunt à Nicæa *Calcedonem*, dicunt enim, Episcopos non debere averti, quominus *Calcedonem* conveniant, ob metum turbarum,